

Munkatársak: Bácsmegi Gábor régész, Sultis László régésztechnikus, Csenkey-Sinkó András restaurátor.

PARDITKA GYÖRGYI

340. Mátraszentimre, Óvár (KÖH 44825)

(Heves megye) B, Kö

A részletes tanulmányt lásd a kötet 19. oldalán!

V. SZABÓ GÁBOR

341. Máza, Koromszó (KÖH 23172)

(Baranya megye) Á, Kk

A lelőhelyen 2009 októberében végeztünk tervátást: folytattuk a 2007-ben kitűzött szelvények feltárását és további 4 szelvényt nyitottunk DDK-i irányban, a korábbi szelvényt folytatásában.

Az „E” és „F” szelvényekben a tisztítás után jelentkezett a már korábban is megfigyelt, helyenként vörösréteg, máshol szürke hamus, sárga agyagos, habarcsrögös vékony réteg, a mai járószinttől mintegy 60 cm mélységben. Ezen 5–10 cm vastag pusztulási réteg felett kavicsos, habarcsos omladék-réteg volt, ami a falak bontásának törmelékéből származik, alatta kevert, sárga agyagos, habarcsrögös betöltés volt, amelyben embercsontok és pillangófejű vasszegek voltak – ez utóbbiak talán a feldúlt temetkezések koporsóiból. A vörös réteget a falak (falkiszdedések) közötti területen figyeltük meg a „C-D-E-F” szelvényekben, talán egykori padlószintet jelezve.

Az „F” szelvényben, részben már a sárga, márgás altalajba mélyülve, 3 bolygatatlan sír került elő. A halottakat háton, K–Ny-i irányban, fejjel Ny-nak temették el, karjaikat a medencén egymásra rakták. A 29. objektum csontvázának melléklete egy párizsi kapocs volt, a többinél melléklet nem került elő. A sírok közötti, de bolygatott területen rugós-gyöngyös pártamaradványok és bronz övcsat került elő. A sírok kb. a 2007-ben feltárt sírokkal egy szinten (184 m tszf.) feküdtek. A szelvény ÉNy-i sarkában kb. 1×1 m-es, 60 cm magas habarcsos alapozás került elő, ami a templom Ny-i főfalától 50–60 cm-re K-re van. A jelenség mintegy 70–80 cm magasságig maradt meg. Alsó részén bedobált nagyobb kövek, felettük beöntött habarcsréteg volt, amire aztán rárakták a görgeteg kövekből épített falazatot. Felette és mellette is sok szórvány embercsont került elő. Funkciója, kora kérdéses, eldöntéséhez É-i szelvénybővítés szükséges.

Az „E” szelvényben az 1. és 15. objektum (falak) folytatásában kiszedett fal került elő, amely a főfal K-i oldalán 5 m távolságra, azzal párhuzamosan futott. Az „E” szelvényben, a K-i szelvényfal mellett húzott kutatóárokban 130–140 cm szélességben függőleges falú objektum jelentkezett, amely építési törmelékes és szórvány embercsontos betöltése miatt a felszínen nehezen észlelhető, alig vált el a többi omladékos betöltéstől. Kút lehetett, de a templomon belüli elhelyezkedése arra utal,

hogy inkább egy korábbi periódushoz, az udvarházhoz tartozhatott. A szelvényben lévő falszakasz alapozási árkánál kb. 50 cm-rel mélyebben (132 m tszf.) a kutatóárokban szabályos helyzetű comb- és lábszárcsont került napvilágra, ami arra utal, hogy ezen a területen is számíthatunk további sírok előkerülésére, de mélyebben, mint a Ny-ra és D-re lévő szelvényekben.

A 2007-ben feltárt területtől D-re nyitottuk meg a „G-H-I-J” szelvényeket. Ezen a részen már a mai járószint alatt 10–15 cm-rel görgeteg köves, habarcsos falszakaszok jelentkeztek. Ezek az 5. és 1. objektumok folytatásai, és az ezeket összekötő keresztfal, amelyek egy téglalap alakú, 5,5×7 m-es területet zárnak közre. A falszakaszok 100–110 cm szélesek, 2–3 kősig maradt meg alapozásuk. A körbezárt részen a fal omladékából származó habarcs és kövek, alatta szürke betöltés volt. A keresztfaltól D-re egy tűzrakóhely maradványa került elő. Leletanyag híján csak annyi állapítható meg, hogy a keresztfal építésénél későbbi. A Ny-i főfal nem ér véget a keresztfal csatlakozásánál, csak attól 100–150 cm-rel D-re. A helyiség K-i fala, úgy tűnik, a keresztfalon túl nem folytatódik.

Az „I” szelvényben az előbb említett falaktól méretben és tájolásban is eltérő, kiszedett falszakaszok kerültek elő. Az ÉK–DNy-i irányú falszakasz É-i részén omladékok voltak, D-i része 50–60 cm szélességű, alapárkának aljáig kiszedett fal. Erre merőlegesen ugyanilyen széles, kiszedett fal futott. A két falszakasz által közrezárt térségben hosszúkas, ovális, habarcskeverő-gödör, közvetlenül mellette téglával kirakott járószint volt. Hét cölöplyukat figyeltünk meg, többségük az épület belsejében a falak közelében helyezkedett el, 2 már az épületen kívül, attól DNy-ra. Betöltésük téglá- és kőtöredékes, kivéve a 40. sz. objektumot, melyből kora és késő Árpád-kori kerámiatöredékek kerültek elő. Jelenleg még nem meghatározható a feltárási időszak végén 1,5 m átmérőjű, kerek folttal jelentkező 35. sz. objektum funkciója.

A leletanyag csekély mennyiségű, a szórvány csontokat leszámítva. A kerámia főleg 11–12. századi házikerámia, de az egyik cölöplyuk betöltésében 12–14. századi anyag volt. Kiemelendő a kolostorszárny helyiségének DK-i sarkában talált, szájával lefelé fordított ép, késő középkori fazék. A bronztárgyak többsége a bolygatott sírokból (pártatöredékek, övcsat, gomb), III. Béla érmének töredéke az 5. és 43. sz. falszakaszok találkozásának környékéről származott. Az előkerült vasszegek ugyanazt a típust képviselik: 8–10 cm hosszúak, pillangófejűek. Ezenkívül kis mennyiségű állatcsontot találtunk.

Konzulensek: Buzás Gergely, Bodó Balázs régészek.
Munkatárs: Patton Gábor régész.

BORUZS KATALIN

342. Mernye határa

(Somogy megye) U, R, B

2009 őszén a Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága készítette el a 67. sz. út elkerülő szakaszainak hatástanulmányát. A terepbejárás több szakaszban, 2009.